

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	8
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 26/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

I. Czy po zmianie art. 49 Kodeksu cywilnego, dokonanej ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731), nadal uzasadniony jest pogląd, wedle którego art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.) statuuje po stronie osoby, która z własnych środków wybudowała urządzenia wodociągowe lub kanalizacyjne, roszczenie wobec gminy lub przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego o zobowiązanie do odpłatnego przejęcia tego rodzaju urządzeń;

II. Czy fakt poniesienia kosztów budowy urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego oraz w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, tylko w określonej części w stosunku do całości tych kosztów oznacza, że osoba je ponosząca nabywa w stosunku do przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, przyłączającego przedmiotowe urządzenia do swojej sieci, roszczenie o nabycie jedynie udziału w prawie własności urządzeń, odpowiadającego wysokości kosztów wydatkowanych na ich budowę, czy też okoliczność poniesienia przez daną osobę tylko części kosztów wybudowania urządzeń eliminuje w całości jej roszczenie o zobowiązanie do odpłatnego

nabycia własności tego rodzaju urządzeń?"

III CZP 27/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie dochodzenia przez Powiat od Skarbu Państwa zwrotu kwot stanowiących dochód Powiatu na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651), nie potrąconych przez Powiat, a przekazanych Skarbowi Państwa?"

III CZP 28/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"1. Czy przewidziany w art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. – o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2010 r. Nr 7, poz. 44) przymus adwokacko-radcowski, obowiązuje w przypadku, gdy reprezentantem grupy jest powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów w sprawie o roszczenia o ochronę konsumentów;

a w razie odpowiedzi twierdzącej:

2. Czy brak formalny polegający na wniesieniu pozwu w postępowaniu grupowym przez osobę nie będącą adwokatem lub radcą prawnym jest brakiem podlegającym uzupełnieniu stosownie do art. 130 § 1 k.p.c.?"

III CZP 29/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy wywołuje skutki prawne sprzeciw organu założycielskiego przedsiębiorstwa państwowego przewidziany w art. 46a ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 z późn. zm.) pomimo braku zgłoszenia o zamiarze dokonania czynności prawnej pochodzącego od reprezentanta przedsiębiorstwa państwowego i zawierającego istotne postanowienia tej czynności prawnej, a w razie pozytywnej odpowiedzi, czy za sprzeciw taki można uznać wniesienie pozwu z żądaniem ustalenia nieważności czynności prawnej?"

III CZP 30/11

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest dopuszczalne założenie księgi wieczystej w celu ujawnienia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu znajdującego się w budynku posadowionym na nieruchomości gruntowej, do której spółdzielni mieszkaniowej nie przysługuje własność ani użytkowanie wieczyste?"

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 8/11 – z dnia 1 kwietnia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu obejmującemu wierzytelność wobec dłużnika osobistego nie przerywa biegu przedawnienia roszczenia przeciwko właścicielowi nieruchomości, który – nie będąc dłużnikiem osobistym – ustanowił hipotekę dla zabezpieczenia tej wierzytelności.

III CZP 11/11 – z dnia 1 kwietnia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

1. Artykuł 7 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 ze zm.) nie miał zastosowania do najmu mieszkania zakładowego, nawiązanego na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. – Prawo lokalowe (tekst jedn.: Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165 ze zm.).

2. Po ustaniu stosunku pracy w czasie obowiązywania ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 ze zm.) wynajmujący mógł wypowiedzieć najem mieszkania zakładowego, nawiązany pod rządem ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. – Prawo lokalowe (tekst jedn.: Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165 ze zm.), na podstawie postanowień umowy najmu.

III CZP 7/11 – z dnia 15 kwietnia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

"1. Czy nabycie własności nieruchomości przez zasiedzenie jest "zwrotem rzeczy" w rozumieniu art. 229 § 1 k.c.

2. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1., od kiedy należy liczyć roczny termin o jakim mowa w art. 229 § 1 k.c. tj. od daty nabycia własności przez zasiedzenie, czy też od daty uprawomocnienia się postanowienia stwierdzającego nabycie własności nieruchomości przez zasiedzenie?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 12/11 – z dnia 15 kwietnia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie:

"Czy w sprawie o unieważnienie uznania dziecka z powołaniem się na błąd uznającego co do rzeczywistej daty urodzenia dziecka, wynikającej z zagranicznego odpisu aktu urodzenia, nieobjętego wpisem do polskich ksiąg stanu cywilnego (transkrypcją), dopuszczalne jest poczynienie na podstawie tego aktu urodzenia ustaleń podważających datę urodzenia dziecka wskazaną w akcie urodzenia zarejestrowanym w polskich księgach stanu cywilnego?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 13/11 – z dnia 15 kwietnia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

"Czy w przypadku prowadzenia postępowania zabezpieczającego w celu wykonania postanowienia zobowiązującego obowiązanego do zapłaty uprawnionemu okresowo określonej sumy pieniężnej (art. 753 k.p.c.) jest dopuszczalne orzekanie przez komornika o kosztach postępowania zabezpieczającego na podstawie art. 770 k.p.c. w zw. z art. 49 Ustawy o komornikach

sądowych i egzekucji z dnia 29 sierpnia 1997 roku (Dz. U. Nr 167 z 2006 r., poz. 1191 ze zm.)?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 111/10 – z dnia 29 kwietnia 2011 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Poddaniem uchwały pod głosowanie wszystkich części walnego zgromadzenia – w rozumieniu art. 8³ ust. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) – jest objęcie jej projektu porządkiem obrad walnego zgromadzenia.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

III CSK 16/10 – wyrok z dnia 25 listopada 2010 r.

Podniesienie zarzutu przedawnienia może być uznane za nadużycie prawa także w razie opóźnienia w dochodzeniu roszczenia spowodowanego przyczynami niezależnymi od obu stron.

IV CSK 193/10 – postanowienie z dnia 9 grudnia 2010 r.

Jeżeli wydanie wyroku i jego ogłoszenie następuje w innym dniu niż określony w delegacji, skład sądu orzekającego jest sprzeczny z przepisami ze skutkiem w postaci nieważności postępowania (art. 379 pkt 4 k.p.c.).

I CSK 112/10 – wyrok z dnia 16 grudnia 2010 r.

Zapis na sąd polubowny dotyczący sporów wynikających z umowy leżącej u podstaw wystawienia weksla nie obejmuje sporu o roszczenie wekslowe przeciwko wystawcy.

II CSK 335/10 – wyrok z dnia 26 stycznia 2011 r.

1. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie jest skuteczny *ex tunc* w takim zakresie, w jakim naruszałoby to zasadę ochrony praw słusznie nabytych (art. 2 Konstytucji RP).

2. Dochodzenie roszczeń wobec spółdzielni przez jej wykluczonego członka, który nie wykonał obowiązku zwrotu lokalu po wygaśnięciu spółdzielczego prawa własnościowego, może być traktowane jako nadużycie prawa podmiotowego (art. 5 k.c.).

II CSK 336/10 – wyrok z dnia 26 stycznia 2011 r.

Termin określony w art. 539 § 1 k.s.h. rozpoczyna bieg od pierwszego zawiadomienia o zwołaniu zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

II CSK 358/10 – wyrok z dnia 26 stycznia 2011 r.

Dopuszczalne jest przeznaczenie – na podstawie uchwały właścicieli lokali – nadwyżki środków pieniężnych z tytułu uiszczonych zaliczek na pokrycie kosztów zarządu (art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.), na zasilenie funduszu remontowego wspólnoty mieszkaniowej.

II CSK 366/10 – wyrok z dnia 26 stycznia 2011 r.

Zakaz wyodrębniania własności lokali mieszkalnych lub ustanawiania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, zawarty w art. 15e ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), dotyczy tylko tych lokali mieszkalnych, które zostały wybudowane przy wykorzystaniu kredytów pochodzących ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego w ramach realizacji programów rządowych popierania budownictwa mieszkaniowego.

II CSK 398/10 – wyrok z dnia 2 lutego 2011 r.

Osoba, która poniosła szkodę na skutek bezczynności organu po wydaniu wyroku sądu administracyjnego uchylającego lub stwierdzającego nieważność aktu lub czynności (art. 154 § 1, 4 i 5

ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), może dochodzić jej naprawienia bez stwierdzenia we właściwym postępowaniu niewydania decyzji (art. 417¹ § 3 k.c.).

I CSK 224/10 – wyrok z dnia 3 lutego 2011 r.

Artykuł 43 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) zawiera sankcję nieważności względnej uchwały zarządu spółdzielni mieszkaniowej.

IV CSK 272/10 – postanowienie z dnia 10 lutego 2011 r.

Sprawa o zapłatę kosztów budowy leśniczówki tocząca się między przedsiębiorcą budowlanym a Skarbem Państwa reprezentowanym przez Nadleśnictwo Lasów Państwowych jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 479¹ § 1 k.p.c.

IV CSK 335/10 – wyrok z dnia 10 lutego 2011 r.

Członek zarządu spółki z o.o. może zwolnić się w części od odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. przez wykazanie w jakim zakresie wierzyciel nie poniósł szkody, pomimo niezgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości.

I CSK 252/10 – wyrok z dnia 11 lutego 2011 r.

Odwołanie oświadczenia procesowego strony o cofnięciu pozwu i zrzeczeniu się roszczenia (art. 203 § 1 k.p.c.) z powołaniem się na błąd (art. 84, 86 i 88 k.c.) możliwe jest jedynie do chwili uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania przewidzianego w art. 203 § 4 k.p.c.

II CSK 541/10 – wyrok z dnia 16 lutego 2011 r.

Przyjęcie jurysdykcji przez sąd państwa członkowskiego Unii Europejskiej (art. 3 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego Dz. U. UE L 00.160.1) ze względu na siedzibę grupy kapitałowej obejmującej spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, której ośrodkiem działalności jest Polska, nie uzasadnia zastosowania art. 26 rozporządzenia, gdy zagraniczne orzeczenie zatwierdzające układ nie wywołuje skutków sprzecznych z polskim porządkiem prawnym.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 6/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w składzie sądu podejmującego decyzję procesową w trybie art. 41 § 2 k.p.k. o pozostawieniu bez rozpoznania wniosku strony o wyłączenie sędziego po rozpoczęciu przewodu sądowego może brać udział sędzia, którego dotyczy wnioski o wyłączenie?"

I KZP 7/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy spółka jawna może brać udział w postępowaniu karnym w charakterze pokrzywdzonego?"

I KZP 8/11

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy art. 49 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) ma zastosowanie w wypadku naruszenia w piśmie powagi czynności sądowych albo ułżżenia w piśmie skierowanym do sądu temu organowi, innemu organowi państwowemu lub osobom biorącym udział w sprawie?"

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 184/10 – postanowienie z dnia 4 stycznia 2011 r.

1. Nie jest dopuszczalne przypisanie oskarżonemu – jako wartości przedmiotu zagarnięcia – w sposób alternatywny różnych kwot z oznaczeniem górnej i dolnej granicy; jeżeli sądy, po wyczerpaniu wszystkich dowodów, nie są w stanie dokładnie ustalić wartości zagarniętego mienia powinny przyjąć kwotę niebudzącą wątpliwości i taką przypisać sprawcy; wolno jest w takiej sytuacji oznaczyć tę kwotę zwrotem „co najmniej” albo „nie mniej”, o ile jest pewne, że faktyczna wartość była wyższa, ale niemożliwa do określenia.

2. Brak precyzji opisu czynu w zakresie wartości zagarniętego przez skazanego mienia nie przesądza o wysokości ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych pokrzywdzonego.

II KK 214/10 – wyrok z dnia 26 stycznia 2011 r.

Przepis paragrafu 4 art. 44 k.k.s. obejmuje te przestępstwa skarbowe znamienne skutkiem, w których skutek jest znamieniem typu czynu określonego w Kodeksie karnym skarbowym, a zarazem nie są to czyny polegające na narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej w rozumieniu art. 44 § 3 k.k.s.

V KK 227/10 – wyrok z dnia 8 lutego 2011 r.

1. Brak inicjatywy w zakresie złożenia wniosku o wyłączenie sędziego nie zawsze pozbawia stronę możliwości wskazywania jako podstawy kasacyjnej naruszenia art. 41 § 1 k.p.k.; w szczególności może to uczynić, gdy przyczyna uzasadniająca żądanie wyłączenia

sędziego stała się jej wiadoma w czasie, kiedy złożenie wniosku o wyłączenie nie było już możliwe.

2. Jedną z okoliczności stanowiących uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego i powodujących jego wyłączenie na wniosek jest uzewnętrznienie przez tego sędziego jego poglądu na sprawę przed wydaniem orzeczenia i to zarówno w wypowiedzi na sali sądowej, jak i poza salą, w sposób świadczący o realnym niebezpieczeństwie jego stronniczości. Akcentowanie w publicznej wypowiedzi faktu zawinienia przez wnioskodawczynię kilku zarzucanych jej przestępstw i zestawianie tej tezy z konstatacją, że aktualnie z prawnego punktu widzenia nie może być za nie ukarana, przekracza obiektywizm relacji ze stanu spraw będących przedmiotem zainteresowania dziennikarza, jaki powinien zachować rzecznik prasowy oraz może sugerować negatywne nastawienie, a nawet uprzedzenie sędziego do wnioskodawczyni.

V KK 246/10 – wyrok z dnia 8 lutego 2011 r.

1. Katalog orzeczeń wymienionych w art. 537 § 1 i 2 k.p.k. nie ma charakteru katalogu zamkniętego. Treść tych przepisów nie przesądza więc o dopuszczalności wydania przez Sąd Najwyższy, orzekający w postępowaniu kasacyjnym, orzeczenia tylko w jednej z postaci w nim przewidzianych. Regulacja przewidziana w art. 537 § 1 i 2 k.p.k., polegająca na wyliczeniu rodzajów orzeczeń właściwych dla postępowania kasacyjnego, nie może w szczególności wyłączać uprawnienia do wydania także orzeczenia innego rodzaju, nie naruszającego zasad tego szczególnego środka zaskarżenia, ale uwzględniającego specyfikę danej sprawy i potrzebę wydania rozstrzygnięcia racjonalnego.

2. Skoro w art. 455 k.p.k. ustawodawca użył zwrotu „poprawia” błędną kwalifikację prawną i do zastosowania rozwiązania przyjętego w tym przepisie upoważnił Sąd Najwyższy, to za dopuszczalnością poprawienia błędnej kwalifikacji właśnie przez Sąd Najwyższy orzekający w postępowaniu kasacyjnym przemawia wykładnia językowa.

II KK 289/10 – postanowienie z dnia 18 lutego 2011 r.

Zarówno roszczenia z rozdziału 58 Kodeksu postępowania karnego, jak i te, o których mowa w ustawie rehabilitacyjnej z dnia 23 lutego 1991 r., mają charakter cywilno-prawny, chociaż rozstrzyga o nich sąd karny. W konsekwencji, pomimo tego, że co do zasady w sprawach o roszczenia z rozdziału 58 Kodeksu postępowania karnego stosuje się przepisy tego kodeksu, a w sprawach o roszczenia z ustawy rehabilitacyjnej przepisy tej ustawy i poprzez odesłanie także przepisy Kodeksu postępowania karnego, to jednak odnośnie do tych kwestii, których ustawy te nie regulują, przy procedowaniu w związku ze zgłoszeniem tych roszczeń zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Sięgnięcie po rozwiązanie określone w art. 322 k.p.c. możliwe, a nawet konieczne jest wówczas, gdy dochodząc w postępowaniu karnym klasycznego roszczenia odszkodowawczego (naprawienia szkody materialnej) wnioskodawca z tych czy innych przyczyn (upływ czasu, utrata dokumentacji, itp.) ma trudności ze ścisłym udowodnieniem wysokości żądania.

I KZP 33/10 – postanowienie z dnia 23 marca 2011 r.

„Branie udziału w wydaniu orzeczenia”, w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., polega na uczestniczeniu w czynnościach

procesowych prowadzących do wydania orzeczenia oraz w czynnościach finalnych ściśle związanych z jego wydaniem, tj. w naradzie, głosowaniu, sporządzeniu, podpisaniu i ogłoszeniu orzeczenia; zaniechanie uczestniczenia w czynnościach procesowych oznacza zarazem powstrzymanie się od udziału w wydaniu orzeczenia.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II PZP 1/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy dopuszczalne jest dochodzenie przed sądem powszechnym przez Komendę Wojewódzką Policji zwrotu równoważnika pieniężnego za umundurowanie wypłaconego byłemu funkcjonariuszowi Policji.

2) Czy w związku z tym sądem właściwym do rozpoznania tego typu sprawy jest sąd pracy - jako wyodrębniona organizacyjnie jednostka sądu powszechnego, czy też wydział cywilny tego sądu?”

II UZP 3/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy zasiłek chorobowy należny osobie mającej stałe miejsce zamieszkania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej wypłacany z tytułu zatrudniania wykonywanego w kraju miejsca zamieszkania tej osoby, ma wpływ na datę powstania prawa do emerytury należnej z polskiego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a zatem czy uregulowania wynikające z art. 100 ust 2 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) mają zastosowanie także do takiej osoby?"

II UZP 4/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawach o odszkodowanie w związku z poniesioną szkodą w postaci utraconych korzyści wobec nieterminowego przekazania składek, o których mowa w art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585) przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych do otwartego funduszu emerytalnego na podstawie art. 47 ust. 9 tej ustawy, właściwym do rozpoznania jest sąd ubezpieczeń społecznych?”

III PZP 2/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pielęgniarcom zatrudnionym w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym Okręgowego Szpitala Kolejowego SP ZOZ w Lublinie przysługuje dodatek w wysokości 20% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy, na podstawie art. 32ł ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89)?”

UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ

WZP 2/10 – uchwała z dnia 31 marca 2011 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Tok postępowania przygotowawczego w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) kończy uprawomocnienie się postanowienia o jego umorzeniu.